

Drobečky

od sv. Františka

* občasník choceňské farnosti *
postní doba 2016

Milé sestry a bratři,

v tomto Svatém roce milosrdenství prožíváme nyní postní dobu, čas pokání a obrácení, čas, který je nám darován, abychom se připravovali v zbožnosti a horlivé lásce na slavnost velikonočních tajemství.

V této postní době Svatého roku milosrdenství máme mít oči upřeny na Ježíše, protože od Něho pochází naše víra a On ji vede k dokonalosti (Žid 12,2).

Proto se snažíme více naslouchat Božímu slovu a odpovídat na to slovo svou osobní a společnou modlitbou.

Proto se snažíme chodit po křížových cestách, protože to skrze ukřížovaného Ježíše Krista nás Bůh učí lásce, která nehledá sebe.

Proto se chceme posílit milostí duchovní obnovy, kterou prožijeme sobotního odpoledne 12. 3.

To všechno proto, abychom Jemu, našemu Pánu a Spasiteli, odevzdali svůj život a všechno, co je v něm, když při velikonoční vigílii budeme obnovovat křestní slib. Tehdy Mu chceme říci, že Mu více věříme, že do Něho vkládáme celou svou důvěru, že Ho milujeme z celého srdce a nade všechno.

A protože víme, že všechno je Boží dar, chceme děkovat slovem a životem a symbolicky projít Svatou bránou milosrdenství v sobotu 2. dubna v klášteře v Želivě.

Na tyto všechny události se chceme připravovat a využívat k tomu každý den postní doby, poněvadž je to čas milosti, kdy Bůh očisťuje naše nitro. Bůh je milosrdný, to znamená, že když nás hřích zavádí na scestí – On nás vždy znovu k sobě obrací, abychom se neuzavírali ve svém sobectví, nýbrž otevírali se Jemu, protože jenom v Něm je naše budoucnost.

Ano, v Něm je naše budoucnost – nás všech a každého zvlášť.

o. Bogdan

Ze života farnosti - plány

KALENDÁŘ FARNÍCH AKCÍ

Sobota 12. března od 14 hod. – postní duchovní obnova

Sobota 19. března od 9 hod. – program pro děti na faře

Neděle 20. března po mši sv. – Velikonoční Misijní jarmark

Sobota 2. dubna – poutní zájezd do kláštera v Želivě

Sobota 9. dubna od 19.05 hod. – Modrý bál

**Čtvrtek 28. dubna od 17 hod. – beseda s paní Sosnarovou
(Orlické muzeum)**

BOHOSLUŽBY VELIKONOČNÍHO TRIDUA

ZELENÝ ČTVRTEK mše svatá na památku Večeře Páně – 18.00 Choceň

VELKÝ PÁTEK památka umučení Páně – 18.00 Choceň

VELIKONOČNÍ VIGILIE – 19.00 Choceň

SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – 9.00 Choceň

10.30 Koldín

14.30 Hemže

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA – SOBOTA 12. 3. 2016

Obnovu povede P. PROKOP BROŽ, děkan KTF UK

Program:

14.00 První přednáška

16.00 Druhá přednáška

18.00 Mše svatá

O přestávkách bude příležitost ke svátosti smíření, duchovnímu rozhovoru s knězem nebo adoraci v kostele.

FARNÍ POUŤ DO ŽELIVU – SOBOTA 2. 4. 2016

V sobotu 2. 4. Vás zveme na poutní zájezd autobusem do kláštera v Želivě. Tam projdeme Svatou bránou milosrdenství do klášterního kostela Narození Panny Marie, kde krátce po 12. hodině budeme slavit společnou

eucharistii. Potom bude následovat prohlídka kláštera a kostela a pak nějaké občerstvení.

Z historie Želivu

Kláster byl založen v r. 1139 pražským biskupem Otou spolu s českým knížetem Soběslavem a jeho manželkou Adlétou, do něhož uvedli benediktiny z nedalekého opatství na Sázavě. Po deseti letech, vlivem nastupujících emancipačních snah církve, museli želivský klášter opustit a uvolnit místo komunitě premonstrátů z porýnského Steinfeldu. Premonstráti pod vedení opata Gotšalka přišli uprostřed zimy z daleké cizí země a našli klášter úplně prázdný, doslova jen holé zdi, a strádali hladem a zimou. Bylo to poprvé v želivských dějinách, ale zdaleka ne naposledy. Prázdný klášter vítal svými holými zdmi bratry, kteří se vraceli vždy již domů z vyhnanství, ještě mnohokrát.

Premonstrátský Želiv dostal podle tehdejšího zvyku nové, biblické jméno Siloe. To se udrželo dodnes v latinském označení kláštera.

Za první republiky klášter dobře ekonomicky prosperoval a stal se duchovním i kulturním centrem regionu. Po druhé světové válce premonstráti byli v roce 1950 z kláštera vyhnáni a přemístěni do Broumova. V klášteře vznikl internační tábor a za jeho šestiletou existenci jím prošlo více 400 kněží a řeholníků. V klášteře byli vězněni mimo jiné biskup Tomášek a biskup Otčenášek.

V roce 1956, kdy byl tábor uzavřen, připadl celý klášterní areál psychiatrické léčebně v Havlíčkově brodě, která zde působila až do 1993 a v některých objektech až do roku 2007. V roce 1993 se mohli premonstráti vrátit a mohli započít opravy a úpravy kláštera do původního stavu. Některé prostory se podařilo za pomoci státu a soukromých dobrodinců uvést částečně do původního stavu. Ještě mnoho prostor čeká na opravy.

Kláster svým architektonickým dědictvím, jedná se o unikátní a jedinečné dílo Santiniho, jistě patří mezi nejdůležitější skvosty regionu Vysočina.

MODRÝ BÁL 2016 – SOBOTA 9. 4. 2016

Jak je již tradicí, i letos mládež z choceňské farnosti připravuje benefiční ples Modrý bál. Již 14. ročník se uskuteční v sobotu **9. dubna 2016** od 19:05 v Panském domě v Chocni. Můžete se těšit na welcome drink, bohatou tombolu, občerstvení, moravská vína a skvělou muziku, kterou ples doprovodí Lucky band. Výtěžkem bálu podpoříme Diecézní centrum života mládeže Vesmír v Orlických horách. Letošní ročník je laděn do české

tematiky, proto můžete plesové šaty ladit do barev české trikolóry.☺ Více informací naleznete na www.modrybal.cz.

Pokud byste nás chtěli podpořit v přípravách, budeme rádi za drobné **občerstvení**, které na plese prodáváme (chlebičky, jednohubky, zákusky), či za **dar do tomboly**. S nabídkou občerstvení se prosím obraťte na Aničku Kašparovou; s dárkem do tomboly na Báru Víchovou. Srdečně Vás zveme k účasti na plese. Budeme rádi, když se na plese sejde co nejvíce lidí od nás z kostela a pomůžete utvořit slavnostní a vlídnou atmosféru. Těšíme se na každého z vás.

Modrý tým Klára, Maritka, Anička, Lád'a, Máří, Bára, Pavel, Lída, Pavel

BESEDA S VĚROU SONAROVOU – ČTVRTEK 28. 4. 2016

---

28. dubna od 17 hod. se v Orlickém muzeu uskuteční beseda s paní Věrou Sonarovou, která přežila 19 let v gulagu. Na závěr besedy si bude možné zakoupit knihu Krvavé jahody, jež líčí její životní příběh.

Věra Sosnarová se narodila 5. května 1931 v Brně. Její matka Ljuba ve svých 14 letech emigrovala po první světové válce ze SSSR. Když Rudá armáda v roce 1945 dorazila do Brna, podle sovětských úřadů byla Věřina matka uprchlým sovětským občanem. Tato skutečnost se ukázala osudnou pro celou rodinu. 17. května 1945 vojáci zatklí Věru Sosnarovou, její mladší sestru Nad'u, které bylo tehdy 9 let, i jejich matku Ljubu. Otec byl již mrtvý.

Vzápětí je v dobytčácích transportovali na Sibiř. Vlak dojel na místo určení kdesi na východě v září. Matka přežila jen tři měsíce. Hlavní pracovní náplň představovalo kácení stromů. Pracovalo se 12 hodin denně. Obě sestry překonaly tyfus. Celkem strávily osm let v lesních lágrech a dalších 12 let v různých dolech, továrnách a také na lodi na zpracování ryb.

V roce 1961 náhodou potkaly předsedu ruského kolchozu, který měl kontakt s jedním JZD ve Znojmě. Po čtyřech letech se mu podařilo dojednat povolení k návratu sester do Československa. Když Věra Sosnarová po dvaceti letech přijela domů, bylo jí 34 let a vážila 37 kilogramů.

Při odjezdu ze SSSR musely obě sestry podepsat, že nikdy nebudou mluvit o tom, co prožily a viděly. Totéž musely podepsat ihned po příjezdu do vlasti a také odevzdat veškeré dokumenty. Vše o minulosti muselo zmizet. O své minulosti Věra Sosnarová mlčela jako hrob. Její muž se až do smrti nedozvěděl víc, než že byla v Rusku. Třicet let nic neřekla ze strachu, že bude poslána zpět na Sibiř, ani svým dvěma synům.

Za komunismu Věru Sosnarovou neustále sledovala tajná policie. Až do roku 1974 se musela každý měsíc hlásit v Brně na policii, kde musela opakovaně podepisovat, že bude o gulagu mlčet. Když parlament v roce 2002 odhlasoval odškodnění obětem gulagu, Věra Sosnarová nebyla schopna prokázat žádným oficiálním dokumentem, že v gulagu skutečně byla. Úředníci po ní dokonce chtěli živého svědka, ale sestra Naďa, která emigrovala do Itálie, odmítla navždy překročit hranice ČR. Když Věra Sosnarová navštívila policejní stanici, kam musela až do poloviny 70. let chodit podepisovat mlčenlivost, zjistila, že vše bylo skartováno. Měla by nárok asi na tři miliony odškodného, ale nedostala nic.

Z vyprávění paní Věry Sosnarové:

.... Potom už vlak pokračoval bez většího zastavování až na místo určené kamsi na Sibiř: „*Dojeli jsme v září. Už tam byl sníh. Přijeli se saněma, tam nás naházeli a vezli nás do prvního lágru. Když jsme přijeli na místo, teprve to začalo. To pravý peklo začalo teď. Barák, okna žádný, vycpaný pytlema. Dveře – všechno rozbitý. První zima, to bylo hrozný. Asi třicet rodin nás tam nacpali. Tu zimu jsme dostávali 25 dkg chleba a fanku, polívku.*“ Hlavní pracovní náplň představovalo kácení stromů. Pracovalo se 12 hodin denně. Stavěly se baráky. Utéct nebylo kam: „*Neznáte nic. Tajga. Kolem dokola les. Vlci vám jdou za zadkem, rysové sedí na každém stromě. Když jsme šli do práce, museli jsme mít louče. Vlci jdou za váma v celých smečkách. Skočili a roztrhali vás. Kolik lidí tam zařvalo.*“ V lesních lágrech strávila Věra Sosnarová celkem asi osm let.....

převzato z www.pametnaroda.cz

Ze života farnosti - ohlédnutí

OHLÉDNUTÍ

Uplynulo už několik dnů od vánoční doby, naše přání by však bylo, aby zůstala v srdci ta radost co nejdéle, kterou jsme prožívali od Štědrého večera po celé svátky vánoční.

Svatý Mikuláš přinesl dětem hodně radostí. Obětaví farníci připravili program pro děti, ženy napekly cukroví, hezky se sedělo při kávě, čaji a mlsání. Není to samozřejmé, musí se najít ochotní lidé, kteří to zorganizují a připraví. Jim patří upřímný dík.

Děti při setkání seniorů na faře připravily s paní katechetkou vánoční vystoupení a sourozenci Filipovi zazpívali a zahráli koledy. Rovněž děti předvedly v kostele u jesliček vystoupení. Zúčastnil se i pan farář, strávil s dětmi téměř celé odpoledne. Připomněl tu velikou radost z narození každého děťátka v rodině. Jak si rodiče s láskou a obdivem prohlížejí malé děťátka a žasnou nad tím zázrakem. Pan farář popřál všem požehnané svátky a nakonec všechny podělil čokoládovým bonbónem, na kterém jsme si pochutnali cestou domů.

Dětská půlnoční na Hemžích rovněž byla radostná i v Chocni půlnoční přišlo oslavit hodně věřících i jiných návštěvníků. Snad v každé rodině u štedrovečerního stolu bylo všem dobře, smažený kapr nebývá tak často a v tento den si obzvlášť hospodyňky daly záležet, aby stůl byl bohatě prostřen. Při večerní modlitbě u stolu jsme vzpomínali a prosili Pána – dej těm, kteří toto společenství nemají. Rovněž u stromečku bylo mnoho radostí, ježíšek nadělil všem, děti se celý večer těšily z dárků.

Za tyto krásné, požehnané, sváteční dny P. Bohu, duchovnímu správci a všem, kteří se o ně zasloužili, z celého srdce děkujem. Máme radost i z toho, že na misie se vybrala částka několika tisíc, zasloužili se o to ti, kteří připravili různé dárky, svícny, andílky ..., nebo přispěli finančně.

Po všechny sváteční dny přicházeli věřící na bohoslužby a ke stolu Páně v hojném počtu. Nechyběla ani adventní duchovní obnova, kterou vedl P. Barborka.

Velmi se nám líbila obnova manželského slibu, jak hezky vyzval pan farář Bogdan manžele, aby se po složení slibu políbili. Učinili tak všichni, nejen mladí, ale i babičky a dědečkové rádi si dali políbení. Pan farář je šprýmař, ví, co se sluší a patří. Připomněl, že trému už manželé mít nemusí!

To jsou takové milé, úsměvné vzpomínky na prožité Vánoce. Jistě si všichni přejeme, aby i tento rok 2016 byl opět jak pro farnost, tak pro všechny občany rokem dobrých zpráv a požehnáním. Zkusme se opět na chvíli vrátit do vánočních vzpomínek, čtení slova Božího, promluv, abychom jako Panna Maria uchovávali to slovo Boží ve svém srdci.

E. Tománková

KOLEDA JAK SE PATŘÍ

Tradičně v poslední možný termín Tříkrálové sbírky, což je neděle, odehraje se u nás jedna malá, významná, radostná událost plná překvapení, napětí a dobré nálady.

Pozor, pozor, dbáme na formu a konstantní kvalitu, ovšem že je vše vypilované do posledního detailu. Štací je totiž mnoho a vše musí běžet jako po drátku. Vše je každý rok stejné, ale přesto pokaždé jiné (toto by mohla být zajímavá definice tradice). Nová, nebo nesehraná trojice králů si dá jednu generální zkoušku v sobotu po obědě u nás. Text o šesti slokách znají vždy koledníci lépe než já, a tak už jen sladíme zpěvy, choreografii a moji „hru“ na flétnu. Pro lepší představu umím jen dvě písničky, Až já budu velká a My tři králové ....., tu druhou lépe. Zkušené trojice mají dva generální pokusy před koledou u nás.

U prvních „několika“ sousedů obvykle doladujeme drobné nedostatky. Například zapomenu noty, které vlastně vůbec neznám, nebo koledníkům vypadne text, který znají úplně 100%. Nikdy na sobě ovšem nenecháme nic znát a tváříme se, jako že to tak má být, jako že pro zpestření jsme to letos trochu upravili (brumendo, špatně naladěná flétna, momentální hlasová indispozice atd).

Po takřka muzikálovém podání Třech králů je přítomné publikum doslova zasypáno pozornostmi. Tři králové v doprovodu svého dvorního flétnisty podávají pravice a ještě jednou osobně vinšují vše nejlepší do toho nového roku. Svoji štědrost projevují samozřejmě dary, a to zejména Charitními aktualitami a prestižním T.K. Cukrem, který potěší mnohé, nejvíce však ty, co si mohou rozšířit svou vzácnou sbírku.

Štědrost a osobní NASAzení Třech králů je vždy hojně a radostně odměněna jak do kasičky, tak „sladkostně“. Aby se mohli koledníci projevit ve svém plném rozsahu, nosím všechny ty propriety osobně a batoh (vyprazdňujeme jednou) na sladkosti si koledníci pojmenovali Hladový pytel. Naposledy se rozloučíme, nad dveřmi zanecháme autogram K+M+B a pokračujeme v koledě.

Laskavé přijetí, štědrost, veselé příhody, dojatí lidé, maminky, tatínkové, babičky, dědečkové, tety a strejdové, to je hlavní důvod proč mi Tříkrálová sbírka dává velký smysl. A jako třešnička na dortu je tu možnost pomoci potřebným formou finančního daru!

A když Pán Bůh dá, sejdem se na koledě zase za rok.

František Bartoš

PODĚKOVÁNÍ ZA TŘÍKRÁLOVOU SBÍRKU 2016

Oblastní charita Ústí nad Orlicí upřímně děkuje všem, kdo se podíleli na letošní Tříkrálové sbírce. Děkujeme paní Mgr. Martině Krskové a všem,

kdo jí pomáhají v Chocni i v okolních obcích, zástupcům obecních úřadů a farnosti.

Děkujeme za vaše příspěvky do pokladniček - pro Charitu má tato sbírka velký význam, protože díky ní se nám daří podporovat některé služby, a pomáhat tak potřebným. Děkujeme ale i za to, co se nedá změřit nebo spočítat – za radost, kterou koledníci rozdají svým přáním štěstí, zdraví a pokoje. Řada občanů bere toto přání velmi vážně, už dopředu koledníky očekává a těší se na ně. Tříkrálová sbírka se stala součástí společenského života a smysluplnou tradicí v mnoha obcích.

Prostředky z letošní Tříkrálové sbírky budou použity na zajištění služeb a projektů Oblastní charity, např. na činnost domácí hospicové péče nebo pečovatelské služby.

Výsledky Tříkrálové sbírky a podrobnější informace najdete na www.uo.charita.cz.

Děkujeme za vaši štědrost a přejeme mnoho dobrého v roce 2016.

*Za Oblastní charitu Ústí nad Orlicí:
Iva Marková*

VÝTĚŽEK TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY

	Rok 2016	Rok 2015	Rok 2014
Choceň	122 482,00 Kč	121 319,00 Kč	115 181,00 Kč
Hemže	8 465,00 Kč	8 579,00 Kč	7 020,00 Kč
Dvořisko	5 202,00 Kč	4 460,00 Kč	3 305,00 Kč
Běstovice	7 309,00 Kč	7 863,00 Kč	7 520,00 Kč
Koldín	12 000,00 Kč	10 600,00 Kč	9 517,00 Kč
Kostelecké Horky	6 222,00 Kč	6 001,00 Kč	5 902,00 Kč
Skořenice	6 085,00 Kč	7 406,00 Kč	5 712,00 Kč
Sruby	18 859,00 Kč	18 867,00 Kč	15 902,00 Kč
Zářecká Lhota	6 891,00 Kč	7 343,00 Kč	6 722,00 Kč
Kosořín	4 142,00 Kč	3 855,00 Kč	3 402,00 Kč
Nasavrky	6 060,00 Kč	5 542,00 Kč	5 555,00 Kč
Plchovice	2 233,00 Kč	1 854,00 Kč	1 739,00 Kč
Celkem	205 950,00 Kč	203 689,00 Kč	187 477,00 Kč

SPANÍ NA FAŘE – 15. – 16. 1. 2016

V pátek 15. ledna se sešly děti z naší farnosti, aby společně prožily večer a přespaly na faře. Program začal mší sv., následovala výborná večere, soutěž A-Z kvíz a večerní adorace při svíčkách. Posledním bodem programu bylo zhlédnutí animovaného příběhu o Samsonovi a pak už hurá do spacáků.

I když se některým příliš spát nechtělo, nakonec všichni tvrdě usnuli.

Na sobotní dopolední program v podobě výtvarných dílen přišly i malé děti, které nespaly na faře. Všichni se společně za pomoci ochotných maminek pustili do vyrábění krásných výtvorů na Misijní jarmark. Domů děti odcházely s přáním, aby již brzy mohly opět přespat na faře.

Martina Krsková

Adopce na dálku

Draží sponzoři,

jsem moc rád, že vám mohu napsat. Jak se vám daří? Co vaše zdraví? Každý den se modlím za to, abyste byli zdraví a šťastní. Moc vám děkuji za všechnu vaši pomoc.

Teď jsem už v 10. ročníku. Moji rodiče vám velice děkují za peníze, které jste poslali. Mohli jsme tak zaplatit školné a ještě jsem dostal učebnice, školní uniformu, boty a školní batoh. Tento rok studuji velice dobře.

16. července jsme slavili svátek Panny Marie Karmelské a 15. srpna Den nezávislosti. Podílel jsem se na programu. 15. září jsme ve třídě slavili Den učitelů a 8. září svátek Narození Panny Marie. 14. listopadu pak Den dětí.

Díky vaší pomoci se mám dobře a ve škole se mi daří. I můj bratr studuje. Maminka trpí cukrovkou, tak je těžké nechat nás studovat oba. Babička se za nás hodně modlí.

Měli jsme jednodenní tábor, kde jsem psal tenhle dopis. Jaké je teď u vás počasí? Tady je hrozné horko. Kdy za mnou přijedete? Prosím přijďte nás navštívit. Já i moje rodina vám přejeme krásné Vánoce a šťastný celý nový rok.

Děkuji

Váš milující Balaraj

Rok milosrdenství

ROZHOVOR S PAPEŽEM FRANTIŠKEM K ROKU MILOSRDENSTVÍ

Uveřejňujeme text interview papeže Františka, který poskytl týdeníku *Credere*, oficiálnímu časopisu Svatého roku milosrdenství.

1. Svatý otče, nyní, když naplno vstupujeme do svatého roku, můžete nám objasnit, jaká pohnutka Vás ve Vašem srdci vedla k tomu, abyste vyzdvihl právě téma milosrdenství? Jak vnímáte jeho naléhavost za současné situace církve a světa?

*Téma milosrdenství se silně prosazuje v životě církve počínaje Pavlem VI. Jan Pavel II. ho pak velice zdůrazňoval encyklikou *Dives in misericordia*, kanonizací svaté Faustiny a zavedením slavnosti Božího milosrdenství o velikonočním oktávu. Ve spojitosti s tím jsem pocítil, že si Pán přeje ukazovat lidem své milosrdenství. Není to tedy něco, co by napadlo mne, ale vracím se k tradici, byť poměrně nedávné, ale stále přítomné. Uvědomil jsem si, že je třeba udělat něco pro pokračování této tradice.*

*Moje první modlitba Angelus jako papeže byla o Božím milosrdenství a při této příležitosti jsem také hovořil o knize o milosrdenství, kterou mi během konkláve daroval kardinál Walter Kasper. I při své první homilii jako papež, v neděli 17. března ve farnosti sv. Anny, jsem hovořil o milosrdenství. Nebyla to žádná strategie, ale vyšlo to z mého nitra: Duch Svatý něco chce. Je zřejmé, že dnešní svět potřebuje milosrdenství, potřebuje soucit, totiž cítit s (orig.: *compassione – patire con*). Jsme zvyklí na špatné zprávy, na zprávy o krutostech a největších ohavnostech, které urážejí jméno a život Boží. Svět potřebuje objevit, že Bůh je Otec, že existuje milosrdenství, že krutost není cestou, že zavržení není cestou, protože samotná církev někdy sleduje cestu tvrdosti, upadá do pokušení držet tvrdou linii, do pokušení zdůrazňovat jen morální normy, ale kolik lidí zůstává mimo.*

Přišel mi na mysl obraz církve jako plná nemocnice po bitvě; je to pravda – kolik lidí je zraněných a zničených! Zraněné je třeba léčit, pomáhat jim, aby se uzdravili, a nikoli je posílat na vyšetření cholesterolu. Myslím, že toto je chvíle pro milosrdenství. Všichni jsme hříšníci, všichni si neseme nějakou vnitřní zátěž. Pocítil jsem, že Ježíš chce otevřít brány svého Srdce, že Otec chce ukázat své milosrdné lůno, a proto nám posílá Ducha: aby námi pohnul a abychom se vzchopili. Je to rok odpuštění, rok smíření. Na jedné straně vidíme obchod se zbraněmi, výrobu zbraní, které zabíjejí, vraždění nevinných těmi nejkrutějšími způsoby, vykořisťování lidí, mladistvých a dětí; uskutečňuje se – dovolím si to tak říci – rouhání proti lidstvu, protože člověk je posvátný, je obraz živého Boha. A tak Otec říká: „Zastavte se a přijďte ke mně.“ Tohle já vidím ve světě.

2. Řekl jste, že stejně jako všichni věřící se cítíte být hříšníkem, který potřebuje Boží milosrdenství. Jakou důležitost má na Vaší cestě kněze a

biskupa Boží milosrdenství? Vzpomínáte si na nějaký zvláštní okamžik, kdy jste hmatatelně pocítil pohled milosrdného Pána na Váš život?

Jsem hříšník, cítím se být hříšníkem, jsem si jistý, že jím jsem. Jsem hříšník, na něhož Pán pohlédl s milosrdenstvím. Jak jsem řekl vězňům v Bolívii, jsem člověk, jemuž bylo odpuštěno. Jsem člověk, jemuž bylo odpuštěno. Bůh na mne pohlédl s milosrdenstvím a odpustil mi. I dnes dělám chyby a hříchy a zpovídám se každých čtrnáct dní nebo tři týdny. A jestliže se zpovídám, je to proto, že opět potřebuji pocítit Boží milosrdenství vůči mně.

Vzpomínám si – už jsem o tom hovořil vícekrát – jak Pán na mne pohlédl s milosrdenstvím. Vždy jsem měl pocit, že se o mne stará zvláštním způsobem, ale nejdůležitější událost se přihodila 21. září 1953, když mi bylo 17 let. V Argentině to byl den oslavy jara a Den studentů a chtěl jsem ho prožít s ostatními studenty. Byl jsem praktikující katolík, chodil jsem v neděli na mši, ale nic víc... Byl jsem v Katolické akci, ale nedělal jsem nic, byl jsem pouze praktikující katolík. Cestou na nádraží ve Flores jsem šel kolem farního kostela, kam jsem chodíval, a pocítil jsem nutkání vejít tam. Vstoupil jsem a viděl jsem, jak z jedné strany přichází kněz, kterého jsem neznal. V tom okamžiku, nevím, jak se to stalo, jsem pocítil potřebu jít ke zpovědi do první zpovědnice vlevo; mnoho lidí se tam chodilo modlit. A nevím, co se událo, vyšel jsem ven jiný, proměněný. Vrátil jsem se domů s jistotou, že se musím zasvětit Pánovi, a tento kněz mne pak ještě téměř rok doprovázel. Byl to kněz z Corrientes, otec Carlos Benito Duarte Ibarra, který žil v kněžském domově ve Flores. Měl leukemii a léčil se v nemocnici. O rok později zemřel. Po jeho pohřbu jsem hořce plakal, cítil jsem se úplně ztracený a bál jsem se, že mě Bůh opustil.

To je chvíle, kdy jsem se setkal s Božím milosrdenstvím, a je velice spojena s mým biskupským mottem. 21. září je den sv. Matouše a Bedy Ctihodného. Když se hovoří o Matoušově obrácení, říká se, že Ježíš pohlédl na Matouše “miserando atque eligendo”. Je to výraz, který se nedá přeložit, protože v italštině ani ve španělštině jedno z obou sloves nemá gerundium. Doslovný překlad by byl „maje milost a vyvoluje“, téměř jako nějaká řemeslnická práce. „Smíloval se nad ním“ – to je doslovný překlad textu. Když jsem se po letech modlil breviář v latině, objevil jsem toto čtení a uvědomil jsem si, že Pán mě řemeslnicky opracovával svým milosrdenstvím. Pokaždé, když jsem přijel do Říma – protože jsem býval ubytován na ulici Scroffa – chodil jsem

do francouzského kostela sv. Ludvíka, abych se modlil před Caravaggiovým obrazem Povolání svatého Matouše.

3. Podle Bible je místem, kde sídlí Boží milosrdenství, Boží lůno, jeho mateřské útroby, které se dojmají až do té míry, že odpouštějí hřích. Může být Svatý rok milosrdenství příležitostí pro to, abychom znovu objevili Boží „mateřství“? Je třeba v církvi rovněž více docenovat „ženský“ aspekt?

Ano, On sám to potvrzuje, když říká v Izaiášovi, že matka možná zapomene na své dítě – i matka může zapomenout – „já ale na tebe nezapomenu nikdy“. Zde vidíme mateřský rozměr Boha. Ne všichni tomu rozumějí, když se hovoří o „Božím mateřství“, protože to není lidový jazyk – ve správném smyslu toho slova – zdá se to být jazyk poněkud vybraný. Já proto dávám přednost použití výrazu „něha“, která je vlastní mamince; Boží něha, která se rodí z otcovských útrob. Bůh je Otec i Matka.

4. Milosrdenství – stále ve vztahu k Bibli – nám dává poznat Boha více „emotivního“, než si ho někdy představujeme. Objevit Boha, který se kvůli člověku dojme a rozcítliví, může to změnit i náš postoj k bratřím?

Tento objev nás přivede k tolerantnějšímu, trpělivějšímu a něžnějšímu postoji. Během synody v roce 1994 jsem na jednom setkání skupiny řekl, že je třeba provést revoluci něhy. Jeden synodní otec – dobrý člověk, jehož si vážím a mám ho rád – už velmi letitý, mi řekl, že není vhodné používat tento jazyk a předložil mi rozumné důvody inteligentního člověka. Ale já i nadále říkám, že dnešní revoluce je revolucí něhy, protože se odtud odvíjí spravedlnost a všechno další. Když podnikatel přijme zaměstnance na dobu od září do července, řekl jsem mu, že nekoná správně, protože ho propustí na prázdniny v červenci, aby potom uzavřel novou smlouvu od září do července. Tímto způsobem nemá ten pracovník nárok na pojištění ani na penzi, ani na sociální zabezpečení. Nemá právo na nic. Podnikatel neprokazuje něhu, ale jedná se zaměstnancem jako s předmětem; to říkám jen proto, abych uvedl příklad toho, kde něha není. Když se vžijeme do kůže tohoto člověka, tak místo toho, abychom mysleli na vlastní kapsu a trochu peněz navíc, se věci změní. Revoluce něhy patří k tomu, co bychom měli pěstovat jako plod tohoto roku milosrdenství – Boží něhu vůči každému z nás. Každý z nás má říci: „Jsem nešťastník, ala takového mne má Bůh rád; tedy i já mám mít ostatní rád stejným způsobem.“

5. Stala se slavnou „promluva při svitu měsíce“ papeže Jana XXIII., když se jednou večer loučil s věřícími slovy: „Pohláďte vaše děti.“ Tento obraz se stal ikonou něžné církve. Jakým způsobem může téma milosrdenství pomáhat našim křesťanským společenstvím, aby se obrátila a obnovila?

Když vidím nemocné a staré, pohlazení mi přijde spontánně... Pohlazení je gesto, které se může interpretovat dvojznačně, ale je prvním gestem, které ukáží tatínek a maminka právě narozenému dítěti. Je to gesto, které říká „mám tě rád“, „miluji tě“, „chci, abys šel vpřed“.

6. Můžete nám dopředu prozradit nějaké gesto, které zamýšlíte vykonat během svatého roku jako svědectví o Božím milosrdenství?

Bude se konat mnoho gest a vždy v některý pátek každého měsíce udělám nějaké jiné gesto.

*Autor: Zuzana Lášková
převzato z <http://tisk.cirkev.cz/>*

SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ V NAŠÍ DIECÉZI

V královéhradecké diecézi začal Svatý rok milosrdenství otevřením Svaté brány **13. prosince v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové**. Bránu otevřel sídelní biskup Jan Vokál. Dalšími místy, kde byly po zahájení Svatého roku milosrdenství v naší diecézi dne **1. ledna 2016** otevřeny **Svaté brány, jsou poutní kostel Panny Marie Pomocnice na Chlumku u Luže a klášterní kostel Narození Panny Marie v Želivě**.

Biskup Jan Vokál rozhodl, že týden po Velikonocích budou otevřeny ještě **Svaté brány v Koclířově u Svitav a na Hoře Matky Boží v Králíkách**. Bránu milosrdenství v kostele sv. Alfonse v národním centru Světového apoštolátu Fatimy v **Českomoravské Fatimě v Koclířově u Svitav otevře v sobotu 2. dubna 2016** v odpoledních hodinách královéhradecký biskup Jan Vokál a Svatou bránu v poutním kostele **Nanebevzetí Panny Marie na Hoře Matky Boží v Králíkách otevře na neděli Božího milosrdenství 3. dubna 2016 při mši svaté v 10.00** hodin pomocný biskup královéhradecký Josef Kajnek. Obě brány budou otevřeny do konce Svatého roku milosrdenství.

K prožívání Svatého roku patří vykonání poutě ke Svaté bráně. Aby tuto možnost měli všichni i ti, kteří by nemohli putovat až do Říma, papež František si přál, aby byly otevřeny Svaté brány i v jednotlivých diecézích. „Projít tou branou znamená objevit hloubku milosrdenství našeho Otce“ - papež František. „*Toto je brána Hospodinova, projdeme jí, abychom dosáhli milosrdenství a odpuštění*“

Okénko pro mládež

POLOLETKY NA VESMÍRU

Od 28. do 31. ledna probíhaly v Diecézním centru života mládeže již tradiční Pololetky, tentokrát s názvem „Hodina pravdy“. Tento název v mnohých evokuje soutěžní pořad a tím byla celá tato akce (a zvláště její závěr) inspirována.

Byli jsme rozdělení do několika skupin a učili jsme se různé úkoly. Někteří z nás se učili hebrejskou abecedu, někdo modlitby v latině a jiní se zase trénovali v poznávání květin. V sobotu večer jsme se všichni sešli v krbovce, kde bylo vyhodnoceno naše snažení a pilné učení. Každý tým vždy předstoupil před porotu a začal předvádět, co se naučil. I když některé úkoly byly velmi náročné, všem skupinkám se je nakonec podařilo splnit.

Ale nemyslete si, že jsme celý ten čas na Vesmíru strávili jen učením. Během pátečního odpoledne jsme hráli hru, při které jsme po týmech běhali od jednoho stanoviště ke druhému a vždy jsme splnili nějaký úkol. Tým, který byl nejúspěšnější, vyhrál. A co se dělalo? Například jsme museli postavit ze sněhu co nejvyšší věžičku nebo naopak nejširší kouli. Před večerí byla mše v kostele sv. Matouše a byla tam naprosto kouzelná atmosféra, celý kostel byl osvětlen spoustou malých svíček a celé to působilo tak nějak nadpozemsky... Když jsme se vrátili a snědli dobrou večeři, otec Jenda nám pustil film s názvem OCTOBER BABY, což je film natočený podle skutečnosti, který vypráví o dívce, která zjistí, že je adoptovaná a snaží se najít svou pravou matku, ve všem jí pomáhá její dlouholetý kamarád. Film byl pěkný a také vedl k zamyšlení nad životem a tím, proč tu vlastně jsme.

V sobotu dopoledne jsme se byli všichni projít kolem Vesmíru, lesem, loukou, ... Cesta byla velice hezká, ale celá zledovatělá a podle nás každý alespoň jednou spadl, naštěstí nebyl žádný horší úraz než naražená kolena. Výlet byl docela dlouhý a ke konci jsme už ani nedoufali, že se stihneme vrátit na oběd, naštěstí se tak nestalo.

A v neděli?? Přišel čas na cestu domů, takže jsme se posilnili snídaní a vyrazili na cestu.

Ronja Horáková a Filip Lorenc

POZVÁNÍ NA DIECÉZKO

Jako je již dlouholetou tradicí od dob Jana Pavla II. se v sobotu před Květnou nedělí koná v Hradci Králové Diecézní setkání mládeže. Každý rok probíhá začátek programu v hradecké Filharmonii, kde si poslechneme slovo na den, pozvánky na akce a podobné další programy, dále se pokračuje na hradeckém gymnáziu, kde si každý může vybrat, jaký program z volitelných nabídek ho láká. A závěr probíhá v katedrále mši svatou.

Tímto vás všechny, kdo tohle čtete, zvu, abyste spolu s námi vyrazili do Hradce a 19. března si užili příjemný den spolu s mladými z celé diecéze. Kdo by měl zájem, tak bychom vyrazili společně vlakem v sobotu ráno v 7:01, kdo by chtěl jet, může se mi ozvat nebo jen dorazit na nádraží. Čím více nás bude, tím to bude lepší zážitek. 😊

Klára Šimková

POZVÁNKA DO KRAKOVA

V červenci v polském Krakově proběhnou Světové dny mládeže. Proto všechny zveme, abyste vyrazili společně s mladými z celého světa na setkání s papežem a za spoustou dalších duchovních i neduchovních zážitků. Je to přeci jen přes jedny hranice a nabídka na tak blízké setkání se jen tak nemusí opakovat, tak neváhejte a přihlaste se. Doporučený věk účastníků je 16 let.

20. – 25. července – Dny v diecézi a příprava na samotné setkání

25. – 31. července – Světový den mládeže v Krakově

Pro starší je také možnost se zapojit do přípravného týmu, který odjíždí 20. července rovnou do Krakova.

Přihlášky a další informace na webové adrese: krakov2016.signaly.cz

P.S. Jazykové bariéry se nebojte 😊

NABÍDKA PRO MANŽELSKÉ PÁRY

Protože už v zimě je potřeba myslet na léto, rádi bychom vám doporučili jednu pozoruhodnou možnost, jak strávit týden letní dovolené: zúčastnit se kurzu Manželských setkání.

My jsme to udělali v minulém roce a můžeme potvrdit, že nám ten týden přinesl zkrášlení našeho manželského vztahu, povzbuzení a inspiraci pro každodenní život, vyřešení nejistot, nová přátelství, dost času na sebe navzájem i nadšení našich dětí z programu v dětských skupinkách.

Pro představu něco málo z probíraných témat:

Odpuštění: Odpuštění často není možné hned, někdy roste pomalu jako zrno a až vyroste, může nastat smíření – když je k němu připravená i druhá strana.

Rozdíly mezi mužem a ženou: Muž má plán A a ten platí za každých okolností. Žena nemá problém sestavit náhradní program B, C, D a použít ho podle aktuálních okolností... Rozdíly máme proto, abychom je nalézali, přijímali a někdy i používali jako zdroj veselí pro celou rodinu.

Komunikace: Nesmíme se v manželském vztahu spokojit pouze s předáním informací, ale máme vytvářet prostředí pro takový rozhovor, kdy můžeme sdílet svoje city a pocity, kdy dojde k setkání srdcí.

Jak si projevat pozornost: ON: Když s ní jedeš autem, prostuduj si trasu cesty předem, aby nemusela navigovat. ONA: Připrav mu překvapení a pozvi ho na společnou akci, po které toužil.

Zaujalo nás, že se na MS cítí dobře všichni:
mladí pár měsíců po svatbě i starší manželé v důchodovém věku,
celé rodiny nebo naopak bezdětné páry,
věřící katolíci i nekatolíci i jejich partneři,
ti, co už zažili rozpad manželství a teď žijí v novém,
ti, co přijedou poprvé, i ti, co jezdí pravidelně třeba 15 let,
ti, co si nesou nějaký velký kříž
i ti, kterým se spolu žije snadno a lehce.

A aby nebyl náš článek moc dlouhý, už jen kontakty, kde se kurzy se stejným obsahem letos konají:

Kroměříž, 2. - 9. 7. 2016, pořádá YMCA Setkání

<http://www.manzele.setkani.org/>

Velehrad, 9. – 16. 7. 2016, poř. Centrum pro rodinu a soc.péči z.s.

<http://www.prorodiny.cz/>

Litomyšl, 16. - 23. 7. 2016, pořádá Centrum pro rodinu z.s.

<http://www.centrumprorodinu.cz/>

Čenkovice, 31. 7. – 7. 8. 2016, pořádá CASD

<http://ceskesdruzeni.cz/krestansky-domov/manzelska-setkani/>

Třešť u Jihlavy, 12. - 20. 8. 2016, pořádá YMCA Familia,

<http://www.familia.cz/>

Lýdie a František Eliášovi

ÚVAHA O DISKUZI

Každý to jistě známe, tu chvíli, kdy se lidé dostanou do pře. Někdo snad řekne, že jde jen o výměnu názorů, ale když ono to nikam nevede ...

„Je zásadní rozdíl mezi tím hledat pravdu a obhajovat vlastní názor.“
Uvedl bych to na dvou extrémních příkladech, jedním příkladem je politická scéna, kde celá tragédie spočívá v tom, že většina politiků se mnohem spíše snaží obhájit svůj vlastní názor, než najít pravdu. A druhý extrémní případ je: zkuste si představit, že byste se snažili obhajovat svůj vlastní názor před Ježíšem Kristem ... to je dost úsměvná představa! (v lepším případě úsměvná, v horším případě ...!)

Buďme s Bohem.

Vladimír Štorek

Poděkování

Nedávno měl můj muž vážný úraz hlavy. Prognózy byly velmi špatné. Několik dní byl ohrožen na životě s možností trvalých následků. Neobnovení některých životně důležitých funkcí, ztrátou nebo výpadkem paměti. Uzdravení mělo trvat několik týdnů až měsíců.

Pomohly nám modlitby našich přátel i moje. Při dokončení podruhé opakované novény ke sv. Anežce České byl můj František ten den – 22. den po úrazu – převezen z ARO na traumatologické oddělení, kde po šestidenní rehabilitaci byl propuštěn do domácí péče.

Chtěla bych upřímně poděkovat všem, kdo mě a Františka podpořili modlitbou a podporou.

V modlitbě za nás všechny

Vaše Alena Eliášová

Milí farníci,

chci vám poděkovat za vaši velkou účast při posledním rozloučení s mojí ženou Květoslavou Palečkovou ze dne 14. prosince 2015. Též děkuji P. Bogdanovi a celému kněžskému sboru za důstojné rozloučení. Prosím i nadále o modlitbu za její duši.

Jiří Paleček

Okénko pro děti

Milé děti,

vstoupili jsme do doby postní, která trvá 40 dní a je přípravou na Velikonoce. Správným rozluštěním šifry zjistíš, jak se nazývá den, kterým tato doba začíná. V tento den je přísný půst a lidé jsou na hlavě označováni popelem.

7 666 7 33 555 33 222 66 444 1 7777 8 777 33 3 2.

1 MEZERA	2 ABC	3 DEF
4 GHI	5 JKL	6 MNO
7 PQRS	8 TUV	9 WXYZ

Liduš Novotná

Z farní kroniky

Úprava prostranství kolem kostela a před školou stala se na jaře r. 1927. Dřív nalézala se před školou zahrada k účelům školním, opatřena síťovým plotem. Před ní k domu Eimanovu byla dvojitá řada akátů. Zahrada děkanství proti kostelu byla opatřena vysokou zdí a před ní byla řada akátů.

Na žádost města a Okrašlovacího spolku ustoupil děkan se srozuměním patronátního úřadu a povolením Konsistoře a Zemské správy politické k úpravě části zahrady v šířce asi 5 metrů (ve výměře 235 m²) za náhradu 3 Kč za m² s podmínkou, že město

svým nákladem opatří nový plot a bude čistiti chodník před ním. Starý portál tedy přestavěn a postaven drátěný plot. Zahrada před školou zrušena (jiná zřízena ve školním dvoře) a prostor parkoviště upraven. Plocha kolem kostela velmi snížena. Při odkopávce nalezeno mnoho kostí (jako na bývalém hřbitově) a uloženo na hřbitově. Proti kapli Božího hrobu přišlo se na zeď, která se táhne až na zahradu děkanství, a u ní blíže zahrady na klenutý sklípek. Okolí kostela upraveno parkoviště, podél plotu zřízen kostkový chodník, prostřed plochy vyštětěna cesta a pokryta pískem. Poněvadž niveau bylo velmi sníženo, obdržel kostel u hlavního vchodu a proti děkanství betonová schodiště, proti chudobinci schody byly doplněny. Malý vchod do kostela u hasičské zbrojnice, nalézající se po straně, přeložen směrem k cestě. Socha svatého Jana, stojící před hlavním vchodem, přenesena do rohu malého parčíku. K tomu věnovala slč. Justina Horská městu 80 m² zahrady, aby úprava dobře provedena byla. Veškerou úpravu provedlo město svým nákladem, za řízení stavitele ing. Petříčka a vrchního zahradníka Wankeho.

Náklad činil 69.000 Kč. Počátkem roku 1928 byla rozbořena i ohradní zeď děkanské zahrady podél silnice a nahrazena drátěným plotem nákladem města. Do parku před školou postavena busta prezidentova, dílo profesora Španiela, která odhalena přiměřenou slavností 4. listopadu 1928.

Z jara roku 1929 pozorováno, že kaple Božího hrobu značně odstává od zdiva kostela. Nejsou k němu vázané, učinila trhlinu několika centimetrů zšíří, jíž se dral do kostela vzduch a zima. Proto na jaře silnými kleštinami spojena s kostelem a trhliny zaceleny. Dvířka z venku byla zazděna.

Z jara r. 1935 vysadil Okrašlovací spolek ke kostelu řadu konifer. Děkanský úřad přispěl na to obnosem 300 Kč.

Z farní kroniky přepsala Soňa N.

Informace

Jak občané Chocně využívají charitních služeb a na co přispívají do Tříkrálové sbírky

Oblastní charita Ústí nad Orlicí poskytuje na okrese desítku služeb a zaměstnává cca 100 lidí. Každoročně také zajišťuje v 90 obcích a městech tohoto regionu Tříkrálovou sbírku (TS) – letošní ročník byl už šestnáctý. Z částky vybrané v TS disponujeme 65 %, což např. z letošního výtěžku 2.439.598,- Kč činí cca 1.585.000 Kč. Zbývající podíl je rozdělen na projekty Diecézní charity (15 %), na zahraniční humanitární fond Charity ČR (10 %), na projekty Charity ČR (5 %) a režii TS (5 %).

Z Tříkrálové sbírky většinou nepořizujeme jednu nákladnou věc. Největším jejím přínosem je právě podpora toho, co JE a co dává lidem MOŽNOST, aby ve své situaci nezůstali sami.

V Chocni má přímé sídlo služba charitní **ošetřovatelské služby** a domácí hospicové péče (Pernerova 1573). Zdejší sestřičky měly loni v péči 357 pacientů z Chocně a okolí, z toho 230 přímo z Chocně. V rámci domácí hospicové péče doprovodily ke konci života 9 místních pacientů. Právě na **hospicovou péči** je určena každoročně část Tříkrálové sbírky, z níž je hrazena práce odborníků, kterou neplatí zdravotní pojišťovna (hospicový lékař, psycholog, sociální pracovník).

Také služba **půjčovny zdravotnických pomůcek** byla v minulosti podpořena a vybavena z TS. Díky ní jsme zakoupili elektrické polohovací postele (v současné době jich máme kolem 90 ks), chodítka, invalidní vozíky, toaletní křesla, koncentrátory kyslíku atd. Tuto službu máme v okrese ve třech městech - v Ústí nad Orlicí, Lanškrouně a Letohradě a v r. 2015 ji využilo 55 občanů z Chocně a nejbližšího okolí. Řada lidí se doma stará o své nemocné blízké a zapůjčení některé z pomůcek jim péči hodně usnadňuje.

Občané Chocně a okolí využívají také službu nejbližších **občanských poraden** v Ústí nad Orlicí a ve Vysokém Mýtě. Tato služba je bezplatná a každoročně podporovaná z Tříkrálové sbírky. Protože je anonymní, nelze ale zjistit přesný počet lidí, kteří do ní z Chocně zavítali.

Dle záměrů využití prostředků z TS je možné ze sbírky poskytnout i **přímou pomoc** lidem v nouzi, u nichž byly vyčerpány všechny dostupné možnosti pomoci. V r. 2015 bylo této možnosti využito a pomoc byla poskytnuta i v Chocni.

Dva lidé z Chocně využili loni službu **osobní asistence**.

Oblastní charita Ústí nad Orlicí je velmi vděčná každému, kdo přispěje k dobrému průběhu Tříkrálové sbírky v místě. Je to organizačně náročná akce a jen díky tomu, že je do ní zapojeno přímo v místech mnoho lidí, z nichž každý dělá něco, můžeme se těšit ze zdaru. Kromě radostných přání, která rozdávají naši koledníci, má tato akce pro Charitu velký přínos finanční. Díky vám můžeme sloužit a nabízet možnosti pomoci každému člověku. Pomoc bližnímu je součástí naší kultury a tradice.

Iva Marková
Oblastní charita Ústí nad Orlicí
www.uo.charita.cz

Prosba

S žáky na ZŠ Sv. Čecha pomalu dokončujeme projekt zaměřený na Choceň za 1. světové války a připravujeme výstavu, která se uskuteční v květnu 2016 v Orlickém muzeu.

Chtěla bych Vás poprosit, pokud máte doma dopisy, deníky, pohlednice, fotografie či jiné materiály z tohoto období, ozvěte se mi. Za jakoukoliv pomoc budeme vděční.

Martina Krsková

MODRÝ BÁL

Cechy krásné, Cechy mé

9. DUBNA 2016

Panský dům CHOCEŇ od 19:05

200 Kč Předprodej (IC Choceň nebo modrybal@gmail.com)

Hraje: LUCKY BAND / Welcome drink

Benefiční záměr letos podpoř

Formační centrum pro mládež v Orlických horách

Pofádá: mládež z choceňské farnosti, více info na www.modrybal.cz

Toto číslo sponzoruje:

ZUBNÍ LABORATOŘ

Na Podskali

Husova 87, 565 01 Choceň
tel. 465 473 162 IČO 87811626
Markéta Málková

Internetové stránky farnosti

www.chocen.farnost.cz

Uzávěrka dalšího čísla *Drobečků* je 10. 4. 2016. Příspěvky prosím doručte na adresu **drobecky@seznam.cz**, Zuzaně Siegelové, Martině Krskové nebo panu faráři. Díky!

Výrobní náklady na jeden výtisk po odečtení sponzorského daru činí 5 Kč. Příspěvek prosím vhod'te do kasičky v kostele.

Zodpovědné za jednotlivé rubriky: Lída Novotná (děti), Klára Šimková (mládež).

Drobečky připravili: Martina Krsková, Tomáš Nix, Zuzana Siegelová.